

fradrages på selvangivelsen, er som regel pålignet skatteyderens indkomster for de to foregående år. På denne måde bliver den indkomstskat, der f. eks. pålignes for skatteåret 1954—55, ikke alene afhængig af indkomsten i det tilsvarende indkomstår, 1953. Den påvirkes også gennem skattefradraget af den pågældende skatteydere indkomster i de forudgående år.

Så længe skatteyderens indtægter er uforandrede fra år til år og udskrivningsreglerne ikke er underkastet større ændringer, vil skatteyderens skattefradrag og den pålignede skat være nogenlunde lige store. I så fald bliver skatten den samme, hvad enten der indrømmes ubegrænset skattefradrag og udskrives skat efter de gældende satser, eller der kun gives adgang til et begrænset skattefradrag i forbindelse med en samtidig nedsættelse af skatteprocenterne.

Så snart skatteyderens indtægter varierer fra det ene år til det andet, får skattefradragets omfang derimod selvstændig betydning for indkomstbeskatningen.

Hvis en skatteyder i nogle år har haft uændret indtægt og derefter forøger sin indkomst, vil han på den første selvangivelse med forhøjet indtægt kun kunne fratække skattebeløb, der svarer til de foregående års lavere indtægt. Hele indtægtsforøgelsen vil derfor blive beskattet med de høje skalaprocenter, der er fastsat under hensyntagen til, at der ydes ubegrænset skattefradrag.

På denne måde bliver *indtægtsforøgelser beskattet forholdsvis kraftigt*. For en københavnsk forsøger uden børn med en samlet indtægt mellem 9 000 kr. og 10 000 kr. vil skattestigningen af en indtægtsforøgelse på 1 000 kr. således for det første skatteår andrage 34 pct. Er indtægten ca. 15 000 kr., stiger beskatningsprocenten til 52, og for en indtægt på en snes tusinde kroner er den 61.

Det er meget betydelige dele af merindtægten, der på denne måde beslægtlægges af det offentlige i det første år efter indtægtsstigningen. Til gengæld for denne merbeskatning opnår de pågældende skatteydere i de følgende år forholdsvis store skattefradrag.

Tænker man sig, at skatteyderne bevarer den forhøjede indtægt uforandret igennem en række år, vil skatten for det andet og det tredje skatteår, efter at indtægten er steget, blive noget lavere end for det første skatteår. I de følgende år vil skatten igen stige for at komme i ligevægt på et niveau, der ligger noget lavere end i det første år, efter at indtægten er steget.

I de tilfælde, jeg her har omtalt, hvor indtægten forøges med 1 000 kr. og derefter forbliver konstant, vil skatten af indtægtsforhøjelsen efter en årrække blive væsentlig mindre end skatten for det første år.

Denne merbeskatning af indtægtsforøgelse i det første år, som i de følgende år afløses af en mere moderat beskatning, virker særdeles uheldig. Mange skatteydere, der har udsigt til at forøge deres indtægt, f. eks. ved at påtage sig overarbejde eller det besvær og den